tiplicationē feſtiuitatũ apud vulgꝰ qđ de laboꝛe manuũ viuere habꝫ ſuadeamꝰ /eſſꝫ vtinã apud tales hmõi numerꝰ feſtiuitatuꝫ minoꝛ/ſicut in reformatõe hic in cõcilio notatum eſt. ſed apud eccl'iaſticos ⁊ de eccl'iaſticis talia loqmur dũ de celebritate virginalis cõiugij Joſeph cũ maria/ vel de ipiꝰ felici trãſitu fieri ſolẽnitatē exoptamus Ad qd iſta? Quatenꝰ ita marie meritis ⁊ interceſſiõe tanti tamqꝫ potentis ⁊ impioſi qdã modo patroni apud ſpõſam ſuã de q natuſ ē ieſus qui vocat chriſtꝰ/ reddatur eccleſia vnico viro vero ⁊ certo ſũmo põtifici ſponſo ſuo vice chriſti. Noſqꝫ deniqꝫ ſinguli do renaſcamur felici natiuitate/hic ꝑ grãm ⁊ in futuro ꝑ gl'iam que eſt natale ſanctoꝝ. Intercedente te et ſi fas eſt dicere/ quodã iure tuo iubente glioſiſſime ioſeph vir marie. đ qua natus eſt ieſus q̇ vocat chriſtꝰ

Verſus ad predicta

D Alma redẽptoris mater/ cui lege ſupna
Vir iuſtꝰ ꝟgoqꝫ ioſeph cũ ꝟgine nupſit
Da celebrē/dignũqꝫ tuo ꝑſoluere cultũ
Coniugio /fac nos purgatis ſoꝛdibꝫ oēs
Poſſe deo iũgi/fidei qui federe puras
Deſponſans aīas. diuino germīe cõplet
Portio nature. ꝓſtantioꝛ eſſe maria
Credit/hec celis /hec mũdo dignioꝛ ipo
Gratia nã ſupat naturã/gratia que ſe
Diuidit in reliqs. iſtam fontalit implet
Que clauſit gremio/quē totꝰ nõ capit oꝛb
Olim/nam celi gabꝛiel feſtinus ab arce
Peradiãs alacer/totꝰ iocũdus in ipam
Nazareth/vꝛbem galilee mittit/illic
Deſpõſata viro/dauidis đ ſtirpe/ioſeph q̇
Dictus erat/clauſo repitur virgo maria
Oſtiolo/cui dixit aue/cui gratia plena
Cui tecũ dñs/gabꝛiel que verba ſalutis
Virgo ſilens cogitat/aĩo turbata q̃uſqꝫ
Nunciꝰ archanũ/diuo ſmone retexit
Hoc natura ſtupet/ſtupet hocqꝫ ioſeph reputans ſe
Myſterijs tãtis indignũ/voce modeſta
Clamat/id vñ mihi qs ſũ: te dep̄coꝛ a me
Mox exi dña/nec eni mihi nubere tecũ
Fas video/dũ m'lta ioſeph trepidꝰ cogitaret
Soluit i ſõnũ. cui iuſſio celica dixit
Aude clare ioſeph vxoꝛi trade virũ te
O nimiũ dilecte deo/cui ſpõſa freq̄nt
Blãda ieſuꝫ gremio poſuit/fidẽter adimꝰ
Hũc thronũ/reſidꝫ vbi grã ſaluificãs noſ
Mira ioſeph iuſti ꝟtꝰ /laus mira/ mariam
Cui deus vxorē ſociat/mirare ſacratũ
Fecundũ ꝓlis cum virginitatis honoꝛe
Coniugiũ/faber o mirꝰ/cui ſubdit vltro
Aurorã ⁊ ſolē q̇ fabꝛicat/hũcqꝫ benigno
Noĩat oꝛe p̄rem tali qꝫ gaudet alumno
Regia ſtirps ⁊ ſacra ioſeph te reddit ab ortu
Claris ĩſignē titulis/te leta decẽter
Paupies manuũqꝫ laboꝛ nutriuit/obinde
Strẽnuus ⁊ liber ac pſalmo teſte beatus
Hinc vxoꝛ tua tecũ ſicut vitis abũdans
Te dñm/ſpõſumqꝫ vocat/nos redde btõſ

Carmē eiuſdem de

diuerſa ĩmunitate a pctõ chriſti ⁊ mr̄is ſue.

Oſtrã dignatꝰ naturã ſuppoſiture
n Filiꝰ eterne ſaluificare volens
Circulꝰ vt fieret cõiũxit ad ima ſupmũ
Virgis eſſe ſatꝰ abſqꝫ viro voluit
Virgo caret culpa peccati /pena remãſit
Natus vtrũqꝫ tenet attamē impariter
Virgo neceſſaria nature lege ſubiſſet
Culpam/ni dominꝰ ſanctificaret eã
Sed caruit chriſtꝰ pꝛima ſub oꝛigīe culpa
Peccati/penã ſponte ſubire volens
Ad peius ſubiecta fuit nõ ſpõte maria
Quãuis virtutis traxit ad obſequium
Indiguit redimi/nõ filius/ergo redẽptã
Perfecte fieri/matris honoꝛ voluit
Copula legitima fuit/⁊ ſemen benedici
More ſacro potuit/feſtus ⁊ eſſe dies
Omnis eã virtus ꝓmo decoꝛauit ab ortu
Certatim dotes quelibet accumulat
Edocuit noſter ſermo vulgaris idipm
Totam qui pulcram magnificauit eam

Proſa in circũciſiõe

dñi ꝯpoſita ꝑ ꝑdictũ egregiũ doctoꝛē. que cantatur in cantu. Veni ſancte ſpiritus

Apparuit hodie mira virtus gratie que deũ circũcidit. Nomen ei celicũ nomē ⁊ ſauificum. quod eſt ieſus indidit.

Nomen ſalus homini/nomē qđ os domini ab eterno nomiat. Dudũ matri numinis/hoc ⁊ ſpõſo virginis /angelꝰ denũciat

Tu neq̄m vim zabuli. tu peccatũ ſeculi/ nomen ſacruꝫ ſuperas ieſu noſtꝝ pꝛecium Jeſu ſpes merentiũ. mentes ſalua miſeras

Qđ deeſt in homine /ſupple tuo nomīe quod eſt ſalutiferũ. Tua circũciſio /coꝛdis ſit ꝑciſio efficax cauteriũ

Sãguiſ fuſus ſoꝛdidos /lauet/riget aridos /meſtis det ſolatiũ. Anni nũc ĩitio bono ꝑ encenio /da te ieſu ꝓmium Amen

Fratres igitur chariſſimi/ad mariá ex/
ultátes ſic deuote iubilátes dicamus vna
pariter

O maria maris ſtella. alma celorũ regi/
na. In hui⁹ mundi procella Ad nos vir/
go te inclina.

Nũc gaudeas ac letare/ꝙ meruiſti porta
re deũ roſa ſpecioſa ſup roſam tu formoſa

Tu es roſa ſingularis/ſola roſa tu voca
ris. Tu liliũ et viola. Gaude plena fauis ꝛ
ſuauis

Bláda carꝫ/nulli grauis. Cordi nr̃o cõ
iungaris/menteꝫ noſtrá alloquaris/fac vt
ſpernamus friuola

Gaude vernás paradiſus/in q̃ viget nr̃
viſus/de q̃ ſurgit flos decoris. de qua fluit
fons amoris et omne qđ eſt optimũ

Gaude dulcꝫ philomena. cui⁹ vox amo
re plena. tua ſuauis cãtilena/laus ſanctorũ
eſt amena/ꝛ gaudiũ angelicũ

Gaude roſis coronata/omĩ flore purpu
rata/ante thronũ o decora/dulcem plẽ pro
nobis ora. vt ſe nobis det in pmiũ. Amen

Dulcis virgo atqꝫ mater/quá elegit de⁹
pater Aue plena gratia. Tuũ natũ ora chri
ſtum/vt coronet chorũ iſtum in perenni glo
ria. Amen.

Incipit centilogiũ

de cõceptib⁹ magiſtri Johánis Berſonis
Cancellarij pariſieñ. ꝛ eximij pfeſſoris in
ſacra pagina.

Sequit̃ prohemiũ

F Onceptũ de
virgine magnificátes ꝛ im/
c plorátes cũ illa q̃ mente pri
us q̃ꝫ carne ꝯcepit. Cui⁹ no
men ſanctũ. q̃ de ſe p Salo
monem loquit̃ in pſona ſapiẽtie. Necdum
erát abyſſi ꝛ ego iá cõcepta erá. Agem⁹ pau
ca de cõceptib⁹ obediẽtes ꝯſilio ieſu filij ſy/
rach/Precurre autẽ inq̃t prior in domũ tuá
ꝛ illic aduoca te. ꝛ illic lude ꝛ age ꝯceptio/
nes tuas. nõ in delicijs ꝛ vbo ſupbo. Sic
agebat aſſidue illa cui dictũ eſt p angelum.
Ecce ꝯcipies in vtero ꝛ paries filiũ. Nam
ꝯſuabat omĩa verba de filio cõferens i cor
de ſuo. Conferẽs ꝛ cum virginali ſponſo et
cuſtode ſuo Joſeph. Sepeqꝫ reiterás can
ticũ ſuũ nouũ. Magnificat anima mea do
minũ. Procedemus p verba centũ/ꝛ par/
tes octo. ppicijs Jeſu Joſeph ꝛ Maria

Primũ verbũ

Onceptus ĩ ſua generalitate dicit̃
c actus ꝯcipiẽtis in vtero pprio vel
alieno ad diffuſiõem ſeu ꝯmũicati
onẽ bonitatis p amorẽ. Sic ꝯcept⁹ put et
generatio reperit̃ in omni re ſic̃ ꝛ amor ſm
Dyoniſiũ. Hinc orit̃ illa nature deſcriptio
ꝙ eſt vis inſita reb⁹ ex ſimilib⁹ ſilia pcreás
vel cõcipiens. ¶ Cõceptus entis eſt pmus
omniũ cõceptuũ. quos ꝯcipit pm⁹ deus/
ſit ad intra/ſit ad extra. Ad intra q̃dem d fi
lio. Ex vtero ante luciferũ genui te. Hic enſ
pncipiũ de pncipio. De creaturis vo loq̃/
tur p pphetam. Portaui in vtero meo ꝛ ge
ſtaui a vulua ſeu matrice mea. Eſaie. xl. Et
ĩ geneſi. he ſunt generatões celi ꝛ terre ¶ Cõ
ceptio entis primi actiua nõ eſt niſi de⁹ ipſe
ꝯcipiens/ſit ad intra ſit ad extra. Sꝫ con/
ceptio paſſiua dicit̃ ipa res cõcepta/ſit ad ĩ
tra ſit ad extra. Nec oportet ponere in crea
turis ꝯceptõem eſſe relatiõem mediá realẽ
inter deũ ꝯcipientẽ pductõe. et rem conce/
ptá ſeu pductá. Eſſet eñi talis relatio crea/
tura dependẽs cũ nõ eſſet creatrix eſſentia.
Et ſi nõ eſſet ſua depẽdentia pceſſus eſſet ĩ
finit⁹. aut equaliter ſiſterem⁹ in prima de/
pendẽtia creature. ¶ Conceptio in diuinis
actiua que eſt pater cõcipiens dicit̃ ſm po
ſitõem aliq̃rum diſtingui ſe ipa a ꝯceptõne
paſſiua que eſt fili⁹. Sic de ſpiratõe actiua
ꝛ paſſiua dicerent. Que ſpiratio nõ eque p
prie vel vſitate ꝯceptio noĩatur. nec aliquo
modo generatio dici debꝫ/ſꝫ ſpiratio ¶ Cõ B
ceptus entis in vniuerſali rerũ vtero ſicut
ꝛ amor incitans ad cõcipiendũ multiplex
inuenit̃. Diuin⁹. angelic⁹. ratõnaliſ. anima
lis. vitalis/et pure naturalſ. ¶ Concept⁹ en/
tis relatus ad primũ ꝯcipientẽ deum ſemp
eſt bonus/pulcer. nobilis/ꝛ generoſuſ. nec
aliter eſſe poteſt. Sec⁹ ſi fiat relatio ad cre
aturas que cõcipiũt ꝛ concipiunt̃/preſertĩ
ſi rationales ſint ꝛ libere. concept⁹ enĩ pec/
catorũ ſunt ignobiles/degeneres/ꝛ ſpurij/
ſeu baſtardi. ¶ Concept⁹ diuinus interior
prim⁹ eſt ꝛ ſolus ꝛ neceſſari⁹. Ceteri ſunt te
porales/quia nihil in eternũ niſi ſol⁹ deus.
contra platonẽ ſpecialiter ꝛ alios philoſo/
phos/imo ꝛ theologos quoſdá/qui vniuer
ſalia etiá realia poſuerũt eterna. Quos ꝛ re
gula fidei et pariſieñ. dánat articul⁹. Quic
quid enĩ eſt/vel eſt creatura vel creatrix eſ/